

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 20P/314/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1512222058
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Križáková
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2012:1512222058.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V, v konaní vedenom sudkyňou Mgr. Annou Križákovou, vo veci starostlivosti súdu o maloletého E. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpeného kolíznym opatrovníkom - Úradom práce sociálnych vecí a rodiny v Bratislave, dieťa matky: E. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. č. XX, D., a otca: F. D., nar. XX.XX.XXXX, trvalo bytom B. I. XXX, D. svätý S., t.č. v M. P. 5, D., v konaní o zvýšenie výživného, takto

rozhodol:

Súd z v y š u j e vyživovaciu povinnosť otca voči maloletému E. D., nar. XX.XX.XXXX počnúc mesiacom september 2012 z doterajšej sumy 1.000,- Sk na sumu 80,- eur mesačne, ktoré výživné je otec povinný platiť vždy vopred do 15. dňa toho ktorého mesiaca k rukám matky maloletého.

Dlh na zročnom výživnom za obdobie od septembra 2012 do novembra 2012 vo výške 140,43 eur súd otcovi povoľuje uhradiť v pravidelných mesačných splátkach vo výške 5,- eur zročných spolu s bežným výživným počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku až do úplného zaplatenia s tým, že nezaplatením čo i len jednej zo splátok riadne a včas sa stáva zročným celý dlh.

Týmto s a m e n í rozsudok tunajšieho súdu č.k. 17P 26/2006-52 zo dňa 03.05.2006 v časti rozsahu vyživovacej povinnosti otca voči maloletému E.

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Matka maloletého E. návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 07.09.2012 žiadala, aby súd zvýšil rozsah vyživovacej povinnosti otca voči synovi z doterajšej sumy 1.000,- Sk (33,19 eur) na sumu 100 eur mesačne a to od septembra 2012. Návrh bol odôvodnený tým, že výživné bolo naposledy určované v r. 2006 a odvtedy náklady na výchovu a výživu a celkovú starostlivosť o maloletého výrazne vzrástli. Úmerne s vekom maloletého sa zvýšili náklady na jeho výživu, ošatenie a pod. Aktuálne navštevuje 8. ročník na Základnej škole na F. X v D.. Neukončil teda ešte ani povinnú školskú dochádzku a preto vyživovacia povinnosť otca voči nemu stále trvá. Otec si svoju vyživovaciu povinnosť neplní od r. 2010, za čo bol už aj trestne stíhaný.

Otec, ktorému bol návrh na začatie konania riadne doručený do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody sa k návrhu nevyjadril a nereagoval ani na predvolanie na pojednávanie. S poukazom na uvedené súd postupoval v súlade s ust. § 101 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní; ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takéhoto účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a doposiaľ vykonané dôkazy.

Zástupkyňa kolízneho opatrovníka odporučila návrhu na výšenie vyživovacej povinnosti otca vyhovieť a zaviazat' ho prispievať na výživu maloletého s prihliadnutím na jeho možnosti a schopnosti na maximálnu možnú mieru a to na 80 až 85 eur mesačne.

Súd vo veci v neprítomnosti otca vykonal dokazovanie výsluchom matky maloletých, potvrdením o výške jej príjmov a výdavkov, oboznámil sa s obsahom spisov tunajšieho súdu sp. zn. 17P 26/2006 a 6T 49/2012, ako aj ďalším na vec sa vzťahujúcim spisovým materiálom, pričom zistil tento skutkový stav veci:

O úprave vyživovacej povinnosti otca voči E. D. bolo naposledy rozhodnuté rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 17P 26/2006-52 zo dňa 03.05.2006, kedy súd rozhodoval o rodičovských právach a povinnostiach rodičov voči v tom čase trom maloletým deťom, okrem E. voči dvom starším bratom K., nar. XX.XX.XXXX a N., nar. XX.XX.XXXX. Citovaným rozhodnutím boli všetky tri deti zverené do osobnej starostlivosti matky. Otec bol zaviazaný od novembra 2005 prispievať na ich výživu nasledovne: na v tom čase mal. K. sumou 1.500,- Sk (49,79 eur) a N. sumou 1.300,- Sk (43,15 eur) a na mal. N. sumou 1.000,- Sk (33,19 eur), pričom súčasne mu súd povolil splácať aj dlhy na zročnom výživnom v splátkach po 200,- Sk mesačne u každého maloletého spolu s bežným výživným. Matka v tom čase pracovala v spoločnosti I., s.r.o. s priemerným mesačným zárobkom cca 8.993,- Sk. S deťmi bývala u svojich rodičov, ktorí hradili poplatky na bývanie. Otec zarábala brigádnicke cca 5.000,- Sk, pričom po strate zamestnania na plný pracovný úväzok sa nezaevidoval na úrade práce. U predchádzajúceho zamestnávateľa dosahoval v r. 2005 netto príjem 10.837,- Sk a za prvé dva mesiace r. 2006 cca 7.356,- Sk. Býval u svojho otca - dôchodcu, ktorému pomáhal píliť drevo, alebo opraviť auto podľa potreby, za čo od otca dostával 500,- Sk a pod. Má základné vzdelanie a prax ako vodič skupiny B. Tvrdil, že mal ísť do invalidného dôchodku s chrbticou, ale musel pracovať. Maloletý E. mal 9 rokov a bol žiakom 2. triedy základnej školy. Bol alergik, pravidelne užíval lieky a nosil okuliare.

Od poslednej úpravy práv a povinností rodičov voči maloletým deťom došlo k zmene pomerov v súvislosti s plynutím času (6,5 roka) a k vzrastu potrieb maloletého v súvislosti s prirodzeným rastom životných nákladov a prechodom na 2. stupeň Základnej školy. Matka pracuje ako umývačka v reštaurácii s priemerným príjmom cca 340,- eur netto. Okrem toho poberá rodinné prídavky na dve deti spolu vo výške 45,08 eur. Naďalej so všetkými tromi deťmi užíva jednu izbu v 4-izbovom byte jej rodičov, ktorým prispieva na bývanie mesačne sumou cca 50 eur z celkových nákladov 250 eur za zálohy a 50 eur na energie. Okrem rodičov - starobných dôchodcov v byte žije aj jej brat, ktorý pracuje a rodičom na bývanie pravidelne prispieva. Najstarší syn K. ukončil prípravu na budúce povolanie a teda vyživovacia povinnosť rodičov voči nemu zanikla. Syn E., ktorý dosiahol plnoletosť, avšak od šk. r. 2011/2012, navštevuje SOŠ potravinárske na F. ulici v D., si voči otcovi uplatnil nárok na zvýšenie výživného samostatným návrhom. Celkové náklady na bežnú výživu maloletého syna E., ktorý je alergik, matka vyčísliła spolu na sumu 172,- eur mesačne, do čoho zahrnula stravu (100 eur), náklady na školu (7 eur), oblečenie a obuv (40 eur), drogeriu (10 eur), telefón (5 eur), lieky (5 eur) a iné výdavky - napr. lístky na MHD (5 eur).

Z obsahu pripojených spisov tiež vyplýva, že otec bol trestným rozkazom tunajšieho súdu č.k. 1T 64/2011-76 zo dňa 19.04.2011, právoplatným 14.05.2011 uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy na tom skutkovom základe, že si neplnil vyživovaciú povinnosť stanovenú mu rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 17P 26/2006-52 zo dňa 3.5.2006 za mesiace január 2009, máj 2009, september 2009, december 2009 a od mesiaca február 2010 do apríla 2010, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 rok s podmieneným odkladom 2 a pol roka s povinnosťou zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné. Trestným rozkazom tunajšieho súdu sp. zn. 6T 19/2012 zo dňa 14.05.2012, právoplatným 01.06.2012 bol otec uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy na tom skutkovom základe, že si neplnil vyživovaciú povinnosť stanovenú mu rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 17P 26/2006-52 zo dňa 3.5.2006 voči synom N. a E. od mája 2011 do mája 2012, pričom bol už uznaný vinným z rovnakého trestného činu, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 13 mesiacov. Dňa 20.09.2012 nastúpil do výkonu trestu s predpokladaným dátumom prepustenia 20.10.2013.

Podľa § 62 ods. 1 až 3 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine má výživné prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 78 ods. 1 a 3 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Podľa § 154 ods. 1 O.s.p. pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Pre určenie výživného pre dieťa sú rozhodujúce majetkové pomery. Nie sú však rozhodujúce preukázané zárobkové či majetkové pomery, ale reálne zárobkové možnosti a schopnosti každého z rodičov, ktoré sú dané nielen ich subjektívnymi vlastnosťami (fyzickou zdatnosťou, pracovnými skúsenosťami, vzdelaním a pod.), ale aj okolnosťami objektívneho charakteru (existenciou pracovných príležitostí), primeraných daným schopnostiam, resp. vlastnostiam rodičov.

V prejednávanej veci súd po vykonaní dokazovania dospel k záveru, že návrh na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca voči maloletému E. je dôvodný, keď od poslednej úpravy, od ktorej uplynula značná doba, došlo k podstatnému zvýšeniu potrieb maloletého. Vzhľadom na konkrétne okolnosti prípadu a odsúdenie otca za trestný čin zanedbania povinnej výživy práve voči maloletému, súd nemohol prihliadať na výkon trestu odňatia slobody ako na zníženie jeho súčasných schopností a možností. K takémuto stavu u otca totiž došlo výlučne zo subjektívnych dôvodov. V prípade nevyhovenia návrhu by bola výživou detí neprímerane zaťažaná práve poškodená matka, čo sa vzhľadom na okolnosti prípadu javí ako nanajvýš nespravodlivé. Súd teda musel vychádzať zo reálnych schopností a možností otca, ktorých zníženie napr. v dôsledku objektívneho lekárskeho nálezu nebolo preukázané. Hoci má otec iba základné vzdelanie, vzhľadom na jeho prax šoféra bol už v čase poslednej úpravy schopný dosahovať príjem na úrovni príjmu matky, dokonca vyšší. Otcovi navyše odbudla vyživovacia povinnosť voči synovi K., ktorú skutočnosť súd taktiež musel vziať do úvahy. Zvýšenie výživného voči mal. E. zo sumy 33,19 eur na sumu 80 eur súd teda považoval za primerané otcovým schopnostiam a možnostiam, odhliadnuc od súčasného výkonu trestu odňatia slobody, a tiež zodpovedajúce odôvodneným potrebám maloletého, zvýšeným jednak vzhľadom na prirodzený rast životných nákladov s postupom na 2. stupeň ZŠ. Vyživovaciu povinnosť otca voči maloletému súd v súlade s návrhom zvýšil od 01.09.2012, v ktorom mesiaci bol súdu doručený návrh na zvýšenie.

Otcovi za obdobie od 01.09.2012 do 29.11.2012 (v čase vyhlásenia rozsudku bolo zročné výživné do mesiaca november r. 2012) vznikol na výživnom zročný dlh vo výške 140,43 eur (3 mesiace x 46,81 eur rozdiel oproti predchádzajúcej úpravy). Vyššie vyčíslený nedoplatok na zročnom výživnom súd otcovi povolil splácať v splátkach, ktorých výšku a splatnosť určil vo výroku tohto rozhodnutia a to tak, aby nedochádzalo k ohrozeniu životnej úrovne otca, pričom nezaplatením čo i len jednej zo splátok riadne a včas sa v súlade s ustanovením § 160 O.s.p. stane zročným celý dlh na výživnom.

O trovách konania rozhodol súd v súlade s ust. § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p., v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak sa konanie mohlo začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave do 15 dní odo dňa jeho písomného doručenia, písomne alebo ústne do zápisnice.

Z písomne podaného odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje, musí byť podpísané a datované. V odvolaní sa má ďalej uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. , t.z.:

1/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

2/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,

3/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,

4/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

5/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,

6/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,

7/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,

8/ súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,

konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.